

VLAAMSE SCHRIJFSTERS VAN FORMAAT

Laure van den Broeck. (2012). *Birdie*. Tielt: Lannoo. Isbn 978 90 209 8930 4, € 16,95, 334 blz.

Marian de Smet. (2012). *Rotmoevie*. Amsterdam: Moon. Isbn 978 90 488 1346 9, € 16,99, 190 blz.

De afgelopen maanden werden we getraakteerd op enkele jeugdromans van formaat geschreven door twee getalenteerde Vlaamse schrijfsters. Ik heb het over Laure van den Broeck en Marian de Smet. Beide dames hebben gemeen dat ze nog niet zo heel erg lang schrijven, maar hun jongste boeken mogen nu al worden gerekend tot het beste wat 2012 ons bracht op het gebied van adolescentenliteratuur. Ik stel ze graag nader aan u voor.

Laure van den Broeck

Om te beginnen Laure van den Broeck. Van den Broeck (1977) debuteerde in 2009 met *De 17de zomer van Maurice Hamster*, een zinderend verhaal over de bijzondere vriendschap tussen de zeventienjarige Mo (Maurice) en Dean. Zij kreeg er in haar geboorteland in 2010 een Boekenwelp voor, een soort Zilveren Griffel. Ze woont en leeft in het Engelse Southampton, waar haar echtgenoot werkzaam is aan de universiteit en Laure naast het schrijven werkt in een onafhankelijke coöperatieve boekenwinkel.

Birdie is haar tweede roman. De vijftienjarige Engelse Beatrice Munday, roepnaam Birdie, is een in zichzelf

gekeerde tiener die worstelt met een groot verdriet. Het is nog maar vier jaar geleden dat ze haar vader verloor. Eddy, eigenaar van een florerend importbedrijfje, werd gehanteerd door Spaanse maffiosi en kwam bij een aanslag om het leven. Sindsdien leeft Birdie met haar jonge moeder Felicity een kleurloos bestaan in een Engelse achterstandswijk, waar de twee zich begluurd weten door Nicky, een zielige en verslaafde buurman die geobsedeerd is door Felicity. De laatste wil niets van haar stalkende buurman weten. Ze hunkert naar een nieuwe liefde in haar leven en ze meent die gevonden te hebben in de persoon van Grinter, een louche advocaat die voorheen bevriend was met Eddy en die meer weet van de verdachte omstandigheden waaronder zijn vriend destijds overleed. Grinter is voornemens naar Spanje te vertrekken voor het opzetten van een vastgoedproject en hij wil Felicity met zich meenemen. Op school heeft Birdie met niemand aansluiting, behalve dan met Cassius, een verlegen jongen die Birdie mateloos bewondert en die voorlopig voldoende moed verzamelt om haar openlijk de liefde te verklaren.

De geschiedenis komt in een stroomversnelling op het moment dat Alice, de oudere zus van Felicity, zich meldt. De zussen hadden al jaren geen enkel contact meer. Dat verandert nu Alice belt met de mededeling dat hun vader is overleden. Er moet van alles geregeld worden en het weerzien met Alice en het ruige, stormachtige eiland waarop Felicity haar

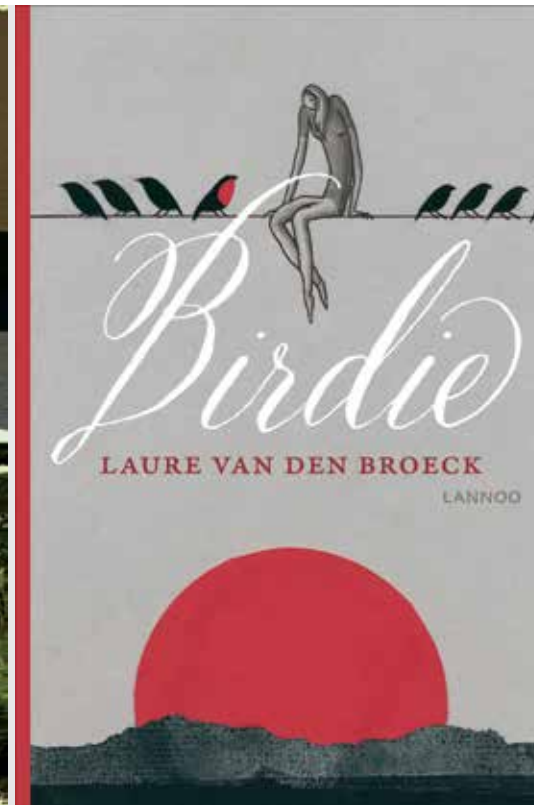
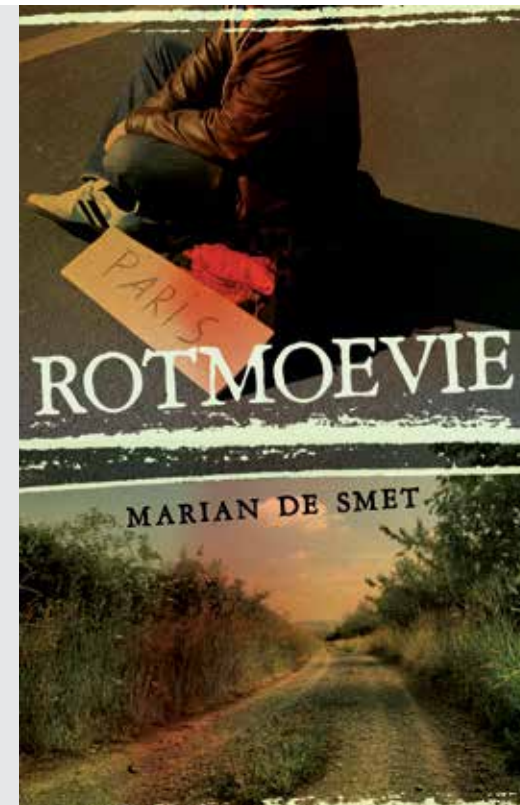
jeugd doorbracht, brengt niet alleen veel herinneringen naar boven, maar leidt ook tot onverwachte rampspoed.

Van den Broeck toont zich in deze psychologische roman een begaafd verteller. Het verhaal kent een zorgvuldige compositie en gunt de lezer middels het wisselend perspectief een blik in het hoofd en de rijke gedachtewereld van de verschillende verhaalfiguren, van wie de drie vrouwen – Birdie, haar moeder en haar tante – niet alleen de belangrijkste zijn, maar naar mijn mening ook het best uit de verf komen.

Stilistisch is deze adolescentenroman van eenzame klasse. Met een schijnbaar speels gemak tovert Van den Broeck de meest prachtige zinnen op het papier. Voor wie van taal houdt, valt er daarom heel veel te genieten. Kortom, een geweldige prestatie van een jonge getalenteerde schrijfster van wie we zeker nog veel zullen horen en die haar reputatie als auteur thans definitief heeft gevestigd. Een absolute aanrader voor jongeren van vijftien jaar en ouder en een boek dat op de leeslijst in de bovenbouw havo en vwo zeker niet mag ontbreken.

Marian de Smet

Dan Marian de Smet. De Smet (1976) begon met het schrijven van herkenbare verhalen voor en over peuters en kleuters. In 2008 verscheen haar eerste jeugdroman, *De woorden van zijn vingers* (Clavis), over de relatie tussen een meisje en een dove jongen. Voor dit boek ontving ze de prijs van de Kinder- en Jeugdjury Vlaanderen.

Haar tweede roman *Geen bereik* (Moon, 2011) is een spannend, intrigerend relaas over een meisje dat eenzaam opgroeit op een berg in de Alpen. Haar moeder wil niet dat ze andere mensen ziet. Langzaam wordt duidelijk waarom de hoofdpersoon wordt vastgehouden. *Geen bereik* staat op de lijst met twintig kerntitels van de Jonge Jury 2013.

Dit jaar verscheen van De Smet de literaire jeugdroman *Rotmoevie*. De zeventienjarige Eppo komt al liftend met een Vlaams meisje in contact. Tabitha (18), roepnaam Tabby, rijdt schijnbaar doelloos in haar oude Volkswagen Golf rond en ziet in Eppo een ideale reispartner. Eppo mag de richting aangeven, maar net als Tabby heeft ook hij geen speciaal doel voor ogen. Ze lijken op de vlucht. Beide jongeren worstelen met problemen en het is duidelijk dat ze worden geplaagd door de gedachte aan een nare gebeurtenis, herinneringen waarover ze liever zwijgen. Tabby ratelt aan een stuk door, maar komt het gesprek op

de identiteit van Rob, de persoon wiens naam getatoeëerd staat boven op haar arm, dan reageert ze ontwijkend en valt het gesprek onmiddellijk dood. Eppo op zijn beurt laat niets los over de reden waarom zijn ouders, Anke en Hendrik, hem op reis stuurden.

Terwijl de twee jongeren het zonnovergoten Franse landschap doorkruisen, van camping naar camping, en de nachten delen in een klein tentje, wordt het steeds moeilijker de problemen voor elkaar verborgen te houden. Langzaam maar zeker ontvouwt zich het ware verhaal achter hun stil verdriet.

Eppo rouwt om de plotselinge dood van Maarten, zijn twee jaar oudere pleegbroer die direct na aankomst in het adoptiegezin een verpletterende indruk maakte. Een ogenschijnlijk macho-achtige jongen, kind van een junk, die gedurende de gezamenlijke weekends, slechts in het bijzijn van Eppo, zijn stoere masker liet zakken. Met het uittrappen van zijn 'combats' en het afstropen van

zijn strakke jeans kwam zijn ware aard naar boven: een gevoelige, eenzame jongen. 'Van peperkoek. Zo was hij echt, mijn weekendbroer.' Tabby op haar beurt ontloopt haar geliefde, de twaalf jaar oudere Rob, eerste stuurman op een baggerschip.

Rotmoevie is een knap geconstrueerd verhaal waarin De Smet zich van haar beste kant toont. De twee hoofdpersonen worden door haar levensecht geportretteerd en hun emoties zijn bijna tastbaar, raken de lezer recht in het hart.

'Een spannende roman die leest als een roadmovie!' vermeldt de tekst op de voorzijde van het omslag. De spanning moet niet zozeer worden gezocht in de hoeveelheid gebeurtenissen en de snelheid waarmee het verhaal wordt verteld, als wel in de gelaagdheid van de geschiedenis met al zijn terugblikken en de bijzondere sterke dialogen. Stukje bij beetje, zorgvuldig gedoseerd, voorziet De Smet de lezer van nieuwe informatie en zo krijg je steeds meer inzicht in het doen en laten van Eppo en Tabitha. Ook het slot mag er zijn en doet je verlangen naar meer. Een prachtig verhaal waarvoor enige leeservaring is vereist, daarom ook weer heel geschikt voor jongeren van vijftien jaar en ouder in de bovenbouw havo en vwo. ■

Rob van Veen

Voor meer informatie over deze, maar ook andere jeugdboeken: <www.eenboekjeopen.nl>.